

[Udenrigsministeren.]

dansk-tyske Aftale om Handelsforhold var stillet fra tysk Side saadanne Betingelser, at dansk Industri tvinges tilbage til et tidligere Niveau, jeg tror Niveauet før Krigen. Jeg kan dertil svare: Nej, det er der ikke.

Det ærede Medlem er dernæst gaaet ud fra, at Artikler i Bladet „Hejmdal“ godkendes af Regeringen. Jeg kan dertil svare, at det gør de ikke. Regeringen øver ingen Indflydelse paa de Artikler, der staar i „Hejmdal“, og kender ikke disse Artikler. (*Christmas Møller*: I Forvejen). Ja, i Forvejen naturligvis. Efter den Viden, der foreligger for mig om den paagældende Artikel, er den af ganske tilfældig Karakter. Det ærede Medlem var ikke tilfreds med den Afvisning, som er sket fra Statsministerens Side. Jeg ved ikke, hvorledes det vilde være muligt at give en klarere og mere afgørende Afvisning.

Det ærede Medlem spurgte dernæst, om der havde været — forud for Fremsættelsen af disse Lovforslag eller i det hele i Forbindelse med dem — Forhandlinger med Stormagter. Jeg kan dertil svare: Nej, det har der ikke; der har ikke været forhandlet med nogen Stormagt derom.

I Anledning af det ærede Medlems øvrige Udtalelser skal jeg for øvrigt kun understrege dette, at det er givet, og dertil tror jeg, Regeringen har den fulde Tilslutning fra et aldeles overvejende Flertal i det danske Folk, at man vil og maa opretholde fra dansk Side en i enhver Henseende upartisk Holdning over for de forskellige Stormagter og de forskellige Stormagtsgrupperinger.

Vanggaard: Jeg vil gerne stille et Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister. Det forlyder i Dagspressen, at Militær-opvisningerne i Vognmandsmarken, der har fundet Sted i de senere Aar, skal forbydes under Hensyn til, at de kan tjene til at udvikle militaristiske Tilbøjeligheder i vort Folk. Nu er der jo nogen, der siger, at man skal ingen Ting forsværge. Der var en ung Mand, for Resten en Forsvarsven, der sagde: Man skal ikke forsværge, at Danmark kan blive et vældigt Militærland, for vi plejer her i Landet at gaa fra den ene Yderlighed til den anden. Han nævnte, at vi i sin Tid havde været Verdens meste frihandleriske

Land og nu var det mest beskyttede, igennem Valutacentralens Virksomhed, og at de Partier, der i sin Tid var mest doktrinære i Frihandel, nu var i Spidsen for den mest yderliggaaende Beskyttelse. Han nævnte endvidere, at vi havde tidligere herhjemme Verdens laveste Spiritusbeskatning: den fattige Mands Snaps blev dyrket som en politisk Helligdom. Nu har vi Verdens højeste Spiritusbeskatning, og det er netop de Partier, som særlig dyrkede den fattige Mands Snaps, der er gaaet i Spidsen med den høje Beskatning. Vi gik altsaa omtrent af den ene Vejgrøft og i den anden. Jeg tror nu, at paa dette Omraade er der næppe Fare for, at vi vil foretage en saa voldsom Kolbøtte, som jeg har paavist ved de to foregaaende betydelige Sager, og derfor ser jeg ikke nogen Fare i Militær-opvisninger for, at de skulde udvikle en Militarisme herhjemme, som skulde være faretruende.

I alle Tilfælde vil jeg tillade mig at sammenstille dem med en anden Bevægelse, en Forening, der hedder „Aldrig mere Krig“ — hvis Motto vi naturligvis alle sammen kan hylde. Den fører en meget kraftig Mission. Hvorledes den føres, ved jeg ikke, men i dens Fodspor kommer der en Mængde Militærnægtere, Folk, der stiller sig uden for det Fædreland, hvori de lever, medens ifølge Grundloven enhver er pligtig til med sin Person at værne Landet. Det er Resultatet af denne Agitation, og skal man se med kritiske Øjne paa Opvisningerne i Vognmandsmarken, mener jeg ogsaa, man maa se med kritiske Øjne paa denne Virksomhed.

Navnlig finder jeg det meget besynderligt, at denne Forening har belagt Vendsyssel med en Række Møder fra Sogn til Sogn. Nu har Vendelboerne ganske vist i gamle Dage faaet Skyld for at være noget krigerriske, men jeg tør forsikre, at de i vore Dage er Fredens Folk og aldeles ikke ønsker Krig. Ikke des mindre holdes der Møder med en Redaktør Dehn, tror jeg han hedder, fra Sogn til Sogn, som om det er dèr, Krigsfaaren her i Verden lurar og vil rive ogsaa vort fredselkende Folk med sig. Nu er der ganske vist nogle, der vil paa-staa, at det hele kun skulde være Baggrund, at Formaålet i Virkeligheden er at genoplive den hensuldrede Radikalisme deroppe. Vi har tre Venstremandater, to socialdemokratiske og et konservativt Man-